

De 'ikkers' van Westergeest

De dorpskom van Westergeest ligt op een klein zandeiland, dat wordt omringd door lager gelegen weilanden. Op het hoogste punt staat al sinds vele eeuwen de kerk. Iets ten zuiden en ten westen van de kerk vinden we de 'ikkers'. Vroeger waren dit smalle, naast elkaar gelegen stroken bouwland, die alleen door ondiepe greppels van elkaar gescheiden waren. Op de kadastrale kaart van 1823 zijn maar liefst 69 van deze stroken te vinden. Deze waren verdeeld over vier blokken, waartussen smalle verbindingsweggetjes liepen. Deze blokken hadden ook namen: de Suderikkers, de Krûme ikkers, de Dwarsikkers en (de laatste naam is niet geheel zeker) de Eastikkers. De eerste drie blokken zijn nog steeds goed zichtbaar in het landschap. Wel zijn er nu door samenvoeging veel minder stroken dan vroeger. Ook bestaan ze tegenwoordig uit grasland en worden ze gescheiden door afrasteringen. Bovendien zijn er vanaf ongeveer 1900 aan de randen huizen gebouwd, waardoor veel stroken een stukje korter zijn geworden.

Deze blokken vormen samen een es. Essen kwamen vroeger veel voor op de hoge zandgronden in het oosten van Nederland. Tegenwoordig is er van de oorspronkelijke stroken echter bijna nergens meer iets te zien. In Westergeest zijn ze nog wel zichtbaar. Dit betekent dat ze cultuurhistorisch van bijzonder belang zijn. Daarom zijn ze ook beschermd. Lange tijd vonden de bewoners van Westergeest de 'ikkers' niets bijzonders, maar nu zijn ze er trots op!

